

מסורת הש"ס

(א) ברכות לג: פסחים יב:
 נב: (ב) ו"ל ר"י, ג) (לעיל
 מג: (ד) מנחות לו: מדות
 פ"ג מ"א, ה) (שמות יד),
 ו) ויפיר רש"י לקמן מו:
 ד"ה מיד, ו) (מרגליו),
 ח) (לקמן מז:).

הגהות הב"ח

(א) במשנה שבע פעמים
(בשעת פטירתו וכו') ליה
ילך מזבח) תא"מ ונ"כ ט"ל
איט במשנה אלא לקמן
בגמרא וכן משמע מפירוש
רש"י לקמן:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] גמ' תנא רבות
וארוסות ונכוחות. מלת
רבות נמחק ונ"ב ז"ל
רבות:

מוסף רש"י

סטיו כפרל היה.
אנצבאות זו לפניו מזו
נהיגה עגול לשב שם
(ברכות לג) וכייו פסחים
יג: (בב).

רבינו חננאל

אמר רחבה אמר ירור
היה מספק ליה אי
מסור ירור אי מסוס
רב רחבה יהיה מרסק
על עצמו שלא יתנה
דשמועתיה והיה שנה
(יבדל) מרוב מצות עשה
רב מקום ליה תניא
קלניא כלומר קלניא היה
שם אחת מקום היה לאי
שם ואל דמי לשא
דאמר ר' תלמיא דהושען
הורודו כליהא מחבב
פשיטין כן חרין עשה
לן קלניא רב היה קלניא
ושם אחת מקום היה והוא
ירור קרא ליה מצא שנה
מצא מן המס שנה
שרות מוקפולת אל כל
מחבב שנה עליו שם
והוא רחב אחריכך ברחות
אלא אמר ר' ירור
גיהיה על המוכח אמה.
וי' גיהיה לן ל' גיהיה
כמו גיהיה ורמי' שם
הוא גיהיה לן א' יא
אמה מרוב אמה היה
גיהיה על המוכח ב' על
גיהיה המוכח היה מעמיד.
הוא שאמר ר' קרע היה
מסידר. גובה המוכח
הוא שני עלה, אמה

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

[illegible]

בין מנהג וית משה את ידו וששטן
בני צדיק ושמים וארצות ומהם שם
המפורסם כאלה הראשונים של פסוק
ראשון ואחרונה של מאמצי וראשונים
של אחרון וכן בזה הסדר כולן השם
הראשון והו' יו"ו של ופע ה"א דכל
האלה יו"ו דל"ק וסם שלשנים ושבע
האלה אליו ארבע נדמהלשים ויו"ו
ראשון להענין נחשזון של מפרס ויו"ד
לדוד קדש: ואוסו סיום. בשביעי:
בנינים. קו"ש על וכן מלחזות מים:
הדיוט של דקל סיו מבגדל. בין
בזול בין בשבט ובגמלא מפרס
טעמא: חריות. ענפים: מיד סינקוס
שומעין אל לולבין. גדולים שומעין
אל לולבי הקטנים מידם בשביעי: וסו
ואוכלין אפרוניש. של בתיקוט וסו:
בדבר לא משום גזל ולא משום דרכי
שלוט שכן נהגו מחמת שמחה:
במ' קלניא. סו חורין מן הכס של מן:
של מן מכרנא. מולא מולא הכס
דמלך וסו נמי קלניא דמספחא:
כדי סיוו נוחז על המזבח גרסינ.
גוחות מנוטות כמו כולל הכוזה
לכה"ר דפ"ק דמועד קטן (ד' ז):
ש"מ. להדיק גוחות על המזבח אמה
וה"א אמה גוחות על המזבח אמה
אלא א"כ גבוהות ממנו אמהים וסם
יותר יותר דלס אלס גבוהות אמהים
ומנוטות אמה הרי הן נגדרות בגג
המזבח ומה על וסן גוחות: כי מנה
גרניסס איסוד מנה לסו. על אמה
של כניסח היסוד של מנזח: עלס
אמה. מן הארץ כריחב ששליס
והסיו על שלשים וששים. שמחילה
בדיוט מלגן מרובע וששים וששים
על שלשים וששים והוסיביו על
הארץ כעין אישט"ל וגיבזה אמה
ומליאזר סיד וקוניא חפץ נמלא
שעלה אמה ומזרו וביאזר וסם הוא
שלשים על שלשים וגיבזה חפץ אמות
והוסיביו על זא משך אמה מכל דא
ומליאזר סיד וקוניא חפץ הרי שפניס
אמה ועל אמה כניסח הרי שפניס
הדמיס ומסס ורדיו לרפס דרס שני

קבים שהיו בנחת הרויות ובשנתמלא מלבן זה נמצא שעלה חמש מן היסוד ומעלה הרי שש מן הארץ חזרו והביאו מלבן שהוא כ"ח על כ"ח והוסיפו על זה משוך אמה מכל לז' וגובהו ג' אמות ומילואו סד וקוויא חפת נמצא גובה חמש אמות והוא גג המזבח וביניהם היה סוף שש הוא הסוכב שבה מקום הילוך להניס קצב למזבח שבאין להקטיר המזבח דמים ואייתו דקדמך עלה אמה וכנס אמה זה היסוד עלה חמש וכנס אמה זה הסוכב עלה שלש זה מקום הקדחת ולא גרסינן וכנס אמה שלא היו משוכין הקדחת כלום לפנים אלא הביא מלבן שהוא אמה על אמה ברום אמה ונתנו לקרן ומילואו חלקי אצנים וסיד וקוויא חפת וכן לכל קרן. מ"מ גובה המזבח אזי למדין מכלל שהוא חמש אמות לבד הקדחת ואי אצרעא מנה להו והתם נצרך לתתם בלכסון רגליהם משוכין להלן מן המזבח מפני הכניסות כדי שיהיו ראשיהן גוועין על המזבח עליו אמה אלא לאו שמע מיהא אצרה מנה להו דהוי ליה שמונה אלא ממעטת קאת מגוביהן שארץ למשוך צריכה לשפת כניסת אמה נמצא ממעלה שלא יכו נגדורה על גבי המזבח: **מאי קראה**. עולות מלמעלה מן (ויחזקאל) **לז' בלד** שלו אכרו כמו הקיפו כמו אכרי' גנפן ⁽¹⁾ יסחר ישראל

מה.

עין משפט
גר מצוה

א [מ"י פ"ה מהל' בית
החמירה הלכה א']:
בב ב מ"י פ"ו מהל' טלוב
הלכה כא סמוג עשין
מד:
בג ג מ"י שס הלכה כג
טוש"ע א"ח ס"י תרס
ספיק"א וס"י תרסד ספיק
א:
כד ד מ"י שס הל' כז:
כה ה מ"י פ"ב מהל' בית
החמירה הל' ז:

תורה אור השלם

1. אל יי' ויָאֵר לָנוּ אֶסְרוּ
תַּג בַּעֲבָתִים עַד קָרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ תְּהִלִּים קִיח כו

לעזי רש"י

קת"ש (קובי"ש), גיזות,
מיכלים נחלים ועגולים.
אישטר"א, מוקד, כיריים.

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

(א) ע"י גר"מ פסחים דף נ"ג
ע"כ ובערוך השלם כסוף ערך
א"י.
(ב) נראה דל"ל ע"י קלג'א שם
אחוזו מקום י"י ומאז ידון
וכי'.
(ג) אולי צ"ל ע"י נישות היו
נשות כמו נחומות וכי' ועי'
בערוך ערך נחן.
(ד) אולי צ"ל ע"י אחות עד
למעלה מן הקרנות והערכה
י"י כה אחי י"י להנחם ע"כ
ויחז'.

ובי לייבשן הוא צריך. תימה שאמו מנא נחמספה שיטוה דהנא דהוה ליה למימי על גב הוה מני על גג ופכ"ק דפסחים (ד' יג:) גבי שמי חלות על תודה דיה' למימי על גב הוה מני על גג יש לומר דלאות הכנא דיה' שוה שמיס גבס על גב גג או שמיס על גג וכשהגיע לו לרד יהודה בראשון ואמר לו טעם ויהי ספור שכן יש להיות גם נחמה: **וזכרן** אותו בצד המורה. היינו לאחר שהקיפוהו

פסע אחת למיד' ערבה צניעלע:
תקעו ורעיעו ותקעו. משום
שמהל: **אני** ודו.
צניעטירא אלף ה' ועד משענים
ושמים שמות הן הנקובין בשלשה
מקראות הסמוכין בפרשת ויהי בשלח
ויסע מלאך וגו' ויבא צִין מחנה וגו'
ויט משה את ידו וגו' ושלשן בני
שענים ושמים ואמית ומתה צני
המפורש אות ראשונה של פסוק
ראשון לאחרונה של אמצעי וראשון
של אחרון וכן צדיק היה כולם
פ"י הקונטרס ועדיין לרץ טעם לזה
למה ששטו שני שמות הללו לאחרין
לכו טפי מאחרין משום דדרשין
צדיקה דכתי קרא דכתיב ציוחאל
(ה) ואני בתוך הגולה וקרא דכתיב
צירמיל (מ) ואלו אסור צדיקים
כניכול הוא בעצמו והיעי הושענה
שישע לעצמו: **מיר** תינוקות
שומעין צדיכיהו. לולבי המינוקות
שומעין הגדולים מידן ואוכלין אתרוביהן
של מינוקות אלף שדבר גזל וגל משום
דכתי שום אלף שדך נהגו צני מחמת
שמהל כן פ"י בקונט' ויש ללמוד
מכלן לאותן צבורים שרובנים
צסוסים קרלח חתן ונלחמים זה
עס וזי קורעין גדלו של מצריז וזה
מקלקל לו סוסו שכן פטורין שדך
נהגו מחמת שמחת חתן ועד ים
לומר דמתי' לא איירי כלל שיחטפו
הגדולים מידן של מינוקות אלף מידן
ללמוד לאחרי המינוקות שומעין
לולבי עצמן מתוך הערבה לפי שהולב
ארון ושומקין צו ואתרוביהן היו
אוכלין והשחל נוחל הא דפרין
בגמרא' למאן דלמר אתרוג בשביעי
מומר דהכל משמע מינוקות אלף
גדולים לא וקונט' דחק לפרש דכתי
פרין מינוקות דווקא שלא הוקףה

הוקנה למנהל גמורה אסורין כל היום וקשה דא"כ הוה ליה למימר דתינוקות אין דגדולים לא:

עלה שלש זהו מקום קרנות. ולא גרסינן וכנס אמה שהקרנות לא היו משויין לפנים כלום אלא מצינו מלגן שהוא אמה בעל אמה בדרום אמה וזמנו לקרן ומלאהו חלקי אצנים וסד חפת ויוצא וכן בכל קרן קר פירש בקטנו? וכן מוכיח צנחנים פרק אהיו מקומות (ד' ד') וזכר שני הלשם (מנחות ד' יז:) שהקרנות לא היו משויין לפנים כלום אלא מ"מ מוחק בנחם גרסת הספרים שכתוב בכל הספרים עלה שלש וכנס אמה זה מקום קרנות כלומר דבאמה הכניסה היו הקרנות בנחם והשאלה היא ממש דומיא לחריני עלה אמה וכנס אמה כ' זה מקום קרנות מקום הכניסה הוא מקום קרנות: כצ"ע

לא משכחת להו גברו שמי אמות למעלה מגג המזבח שיהי גבוה
לגובהו של מזבח מן היסוד ולמעלה והטייתן מפני כניסת הקובץ
גבוהות יותר משמי אמות ומזה אמה גביה ולמטה מן הגביה יתר
המזבח: **אסרו חג בעובדים.** בחילנות כמו ויבין עובדים היתה למדתו
לשמי (מט): **עד קרנות המזבח.** עד קרנות הסה גבוהות אמה:
אסרו

